

There are no translations available.

Humulești nu este un loc de pelerinaj. Strazile din Târgu-Neamț s-au intersectat cu ulițele satului până a-l înghiți. Și nici Ozana nu mai e ca în Amintirile lui Creangă.

Totuși, nu are România așa generoase intersecții precum cea din micul Târg al Neamțului. Dai să ieși din urbe spre Mănăstirea Neamțu sau spre Agapia și Vărațic, dar și Humuleștii te trag de mânecă. Un calcul scurt, cu pixul pe carnetul cu notițe de vacanță (da, încă imi place să scriu de mână!) arată că Târgu-Neamț e un oraș de cel puțin două nopți (...în lemneasca textelor de turism).

Poate nu intamplator intri azi pe strada Humuleștilor lui Creanga lasand in urma biserica si tintirimul in care se odihnesc parintii marelui scriitor: Smaranda si Stefan a Petrei.

Nu imi vine sa folosesc cuvantul trotuar, dar asta e situatia in Humulestiul de azi. Reiau: pe trotuarul de vis-a-vis, langa un stalp e o pancarta care aminteste de ciresul satului de altadata. Printre putinii ciresi ai programei scolare. Candva si de examen. Cat poti sa mergi cu mintea in trecut, holbandu-te cu un ranjet pe fata, la poarta unei case straine?

Dar de aici nu mai e mult pana la muzeu, la casa memoriala. Noua arhitectura urbana ucide spiritul cartii, face tandari geometria aproape fantastica a Amintirilor...

Iata si casa! Casa din Humulesti cu un imens acoperis, ca o caciula barbateasca pe capul unui copilandru. In ciuda emotiilor, nu intru imediat (sunt pentru prima oara in aceste locuri). Stau la gard, scund, din nuiele impletite, si iar ma surprind ranjind. Vorbesc in soapta cu aparatul foto si o zbughesc, in cele din urma, catre casa de bilete. Desi pastrez pe undeva biletul, nu mai tin

minte daca a costat 2 sau 5 lei...Stiu sigur ca la Cetatea Neamtului (ce frumusete, dupa restaurare!), biletul este 5 lei. Doar 5 LEI!

Intru cu sfiata, de parca as intr-o bisericuta din lemn. Ce ciudat: te simti ca la Muzeul Satului, dar acolo obiectele taranesti nu au identitate precum cele din casa lui Creanga. Aici, totul e din carte. Nu ai un volum la indemana, dar in boxe e vocea Ciubotarasului. Toate se leaga si iau forme. Forme, siluete, gesturi nascute in imaginatia oricarui cititor al Amintirilor...

La numarul urmator (aceste cuvinte ne doare) este Parcul tematic. Intrarea costa doar 1 leu. Totul se pozeaza pentru ca e unic. Poate nu satisface gusturi elevate, dar un minimum de marketing si respect exista (sunt obsesii, nu-i asa?).

Nu stai cu orele pe la casa lui Creanga din Humulesti, dar nici nu iti vine sa pleci prea repede. Parca ai mai starui, dar vin turisti si nici vorba de intimitate. Ai putea s-o ai mai tarziu, cu o carte in brate sau vizionand fotografiile. Iar eu, de fiecare data dupa ce am calcat prin vreo casa memoriala, ca prin minune am prins pasiune nou fata de opera celui care a locuit acolo: Anton Pann-Valcea, Sadoveanu-Vovidenia (Neamt) etc.

Poti sa vii ca un pelerin la Humulesti, desi nu te reculegi la crucea dascalului Creanga. Nu e o afundare in sine, ci o infuzie a bucuriei, a sufletului primentit prin limbaj si intelect.

Recunosc, ar fi trebuit să scriu despre Humulești după ce am revenit din concediul de vara. M-am luat cu altele și priveam cu frustrare crescândă spre maldărul de locuri vizitate și neîmpărtășite cititorilor, vizitatorilor blogului, romanilor, europenilor. In fine, umanitatii!
Iata ca m-am folosit de cele cateva zile de concediu, dar mai ales de aparitia Amintirilor... in noua Biblioteca pentru toti.

Sursa: www.umblarici.ro